

Assessment of Project for Promote Safety and Traffic Discipline Phaphayom Pitthayakom School Under Phatthalung Secondary Educational Service Area Office

Kridsada Khanthong^{1*} Benchaporn Chanakul¹ and Anothai Prasan¹

¹ Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: 6555701034@nstru.ac.th

ABSTRACT

This research aimed to: (1) evaluate the system, (2) assess the planning process, (3) evaluate operational performance, (4) assess project improvement, and (5) evaluate the acceptance of the Traffic Safety and Discipline Promotion Project at Pa Phayom Pittayakom School under the Phatthalung Secondary Educational Service Area Office. The sample group consisted of 288 participants, including administrators, project committee members, teachers, and students. The research tools included a questionnaire on promoting traffic safety and discipline, based on Alkin's CSE evaluation model, and a focus group discussion guide for qualitative data collection. The statistical methods used were percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The findings revealed that: (1) The overall system evaluation was at the highest level, with the assessment of the general context of the project showing the highest average score. (2) The overall project planning evaluation was at a high level, with personnel demonstrating knowledge and understanding of school traffic management and students being well-prepared for project implementation, achieving the highest average score. (3) The overall project operational performance evaluation was at the highest level, with project implementation receiving the highest average score. (4) Regarding project improvement, participants expressed satisfaction with the project's design and activities, which met students' needs. Teachers possessed the knowledge and skills to effectively deliver content, creating an interactive environment where participants could ask questions. The content aligned with the project's objectives, and the facilities were appropriate. The project's strengths included its practical benefits in knowledge, skills, and processes, enabling students to apply their learning to real-life situations and live harmoniously in society. A notable limitation was time constraints. (5) The project acceptance evaluation showed the highest average score overall, with the perceived benefits of the project and activities achieving the highest average.

Keywords: Safety in Schools, Traffic Discipline, Project Evaluation

การประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

กฤษฎา ชันธทอง^{1*} เบญจพร ชนะกุล¹ และ อโนทัย ประสาน¹

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6555701034@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) ประเมินระบบ (2) ประเมินการวางแผน (3) ประเมินผลการปฏิบัติงาน (4) ประเมินผลการปรับปรุงโครงการ และ (5) เพื่อประเมินผลการยอมรับ โครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ ครู และ นักเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CSE ของ อัลคิน และแบบการสนทนากลุ่ม สำหรับผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการประเมินระบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ด้านการประเมินเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโครงการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2) ผลการประเมินการวางแผนโครงการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และพบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ นักเรียนมีความพร้อมกับการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด 3) ผลการประเมินการดำเนินงานโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ พบว่า การดำเนินงานโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในรูปแบบการดำเนินงานมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน ครูมีความรู้ สามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้อย่างง่าย เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ซักถามข้อสงสัย มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ อาคาร สถานที่มีความเหมาะสม จุดเด่น คือ โครงการนี้มีประโยชน์ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นได้ส่งผลให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข จุดด้อย คือ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา 5) ผลการประเมินการยอมรับโครงการ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย ผลการประเมินสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ/กิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

คำสำคัญ: ความปลอดภัยในโรงเรียน, วินัยจราจร, ประเมินโครงการ

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หมวด 7 มาตรา 63 ระบุว่า “โรงเรียนและสถานศึกษา ต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ได้กำหนดในกฎกระทรวง” (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2548). ตลอดจนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์ แนวคิดการจัดการศึกษา โดยได้กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ โดยมีเนื้อหาว่าในปัจจุบันภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น โดยความมั่นคงของชาติจึงมิได้ครอบคลุมเฉพาะมิติด้านการทหารหรืออำนาจอธิปไตยเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมมิติต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งในแต่ละมิติล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนา

ประเทศการป้องกันภัยคุกคามเหล่านี้จะต้องพิจารณาในมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน และการดำเนินการเพื่อวางรากฐานและกลไกการสร้างความมั่นคงเพื่อป้องกันและป้องปรามภัยเหล่านั้นนั้นจะต้องเริ่มที่กระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรม ความรุนแรงในสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ 2566 ตระหนักและมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ ใช้พื้นที่เป็นฐาน ใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อน” มุ่งส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ การเรียนรู้และทักษะที่จำเป็น พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะด้านการอ่าน การคิดขั้นสูง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) พัฒนาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาให้เป็นครูยุคใหม่ มีศักยภาพและทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ พัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ส่วนในด้านประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดนโยบาย และจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในมิติ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ด้านคุณภาพ และด้านประสิทธิภาพ โดยจุดเน้นด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไก ในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหา มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตามมาตรการ 3 ป ได้แก่ ป้องกัน ปูกล้ม และปราบปราม (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

ผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความจำเป็นในการใช้รถเพื่อขนส่งสินค้า การเดินทางเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการจราจร เกิดความสูญเสีย ซึ่งปัญหาอุบัติเหตุเกิดขึ้นมากหลายปัจจัย เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎจราจร การไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร การขาดสำนึกรับผิดชอบในการใช้รถใช้ถนน โดยเฉพาะพฤติกรรม การขับขี่ที่ไม่ปลอดภัยของเยาวชน ช่วงอายุระหว่าง 12-18 ปี จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของวัยรุ่น อายุ 13 - 21 ปี เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการขับขี่ รถจักรยานยนต์ พบว่า การประสบอุบัติเหตุของผู้ขับขี่เกิดจาก สาเหตุการไม่รู้กฎจราจร ผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี สาเหตุการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากการขาดวินัยจราจร การไม่เคารพกฎหมายจราจร ขาดความรอบคอบในการขับขี่ และขับขี่ด้วยความเร็วสูง (อภิชาติ ครองยศ, 2560)

จากการศึกษารายงานผลการดำเนินงานฝ่ายบริหารงานทั่วไป พบว่า โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม มีภารกิจ มีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ที่สามารถพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล โดยนักเรียนคือหัวใจของการจัดการศึกษา โรงเรียนจึงมีความตระหนัก เห็นในความสำคัญ ถึงประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงได้ดำเนินการจัดโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นจากการใช้ยานพาหนะและการสัญจร รวมไปถึงกฎระเบียบจราจร ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัย ซึ่งจากการศึกษาผลการดำเนินงานกิจกรรม ตามโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร ในปีการศึกษา 2566 ปรากฏว่า กิจกรรมไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการขาดความตระหนัก การดำเนินกิจกรรมยังไม่เป็นระบบ รวมทั้งสถานศึกษา ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานโครงการที่ชัดเจน และการนำปัญหาอุปสรรคมาแก้ไข พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะมาเป็นแนวทางดำเนินกิจกรรม และนำผลที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติงาน มาประเมินโครงการ เพื่อนำผลไปพัฒนาโครงการยังไม่เป็นระบบ (ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม, 2566) ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จึงมีความสนใจที่จะประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร

โดยประยุกต์ใช้รูปแบบ CSE Model โดย Alkin (1970) ซึ่งสารสนเทศจากการประเมินสามารถนำไปใช้ในการวางแผน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม ให้มีประสิทธิภาพเกิด ประสิทธิภาพและเอื้อประโยชน์แก่ทุกฝ่ายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินระบบของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม
2. เพื่อประเมินผลการวางแผนของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม
3. เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม
4. เพื่อประเมินผลการปรับปรุงโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม
5. เพื่อประเมินผลการยอมรับโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเป็นการวิจัยเชิงประเมินโครงการ โดยประยุกต์ใช้รูปแบบ CSE Model โดย Alkin (1970) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การประเมินระบบโครงการ การประเมินการวางแผนโครงการ การประเมินการปฏิบัติงานตามโครงการ การประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ และการประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร ของโรงเรียน ป่าพะยอมพิทยาคม ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณะกรรมการดำเนินงานโครงการฯ ครู และนักเรียน จำนวน 1,164 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ และ ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.2.1) ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม นำมาหากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 (สุรศักดิ์ อมรรตศักดิ์, 2555) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 288 คน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1.1) ผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน ใช้เป็นประชากรในการประเมินด้านการประเมินระบบโครงการและด้านการประเมินการวางแผนโครงการ

1.2.1.2) คณะกรรมการดำเนินงานโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร จำนวน 5 คน ใช้เป็นประชากรในการประเมินด้านการประเมินระบบโครงการ ด้านการประเมินการวางแผนโครงการ และด้านการประเมิน การปรับปรุงโครงการ

1.2.1.3) ครู โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม จำนวน 60 คน ใช้เป็นประชากรในการประเมินด้านการ ดำเนินโครงการ และด้านการประเมินการปรับปรุงโครงการ

1.2.1.4) นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ป่าพะยอมพิทยาคม กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) ชั้นที่ 1 สุ่ม เป็นระดับชั้น ชั้นที่ 2 สุ่ม เป็นห้องเรียน ชั้นที่ 3 สุ่ม นักเรียนแยกเพศ ชาย หญิง และใช้ วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามความสะดวกของนักเรียนแต่ละห้องเรียน ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด จำนวน 220 คน

1.2.2) ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ สำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ทั้งหมดจำนวน 9 คน เลือกโดยวิธีเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย ตัวแทนจากคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ จำนวน 1 คน ตัวแทนจากครูผู้สอน จำนวน 2 คน และตัวแทนจากนักเรียนซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน จากตัวแทนสายชั้นละ 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CSE ของ อัลคิน และแบบการสนทนากลุ่ม สำหรับผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จากการศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ หาความตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความสอดคล้องและคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) โดยคัดเลือกจากข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการ โดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร คณะกรรมการดำเนินโครงการ ครูผู้สอน และนักเรียนด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา ที่จะขอรับแบบสอบถามกลับคืน
- 2) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในการประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

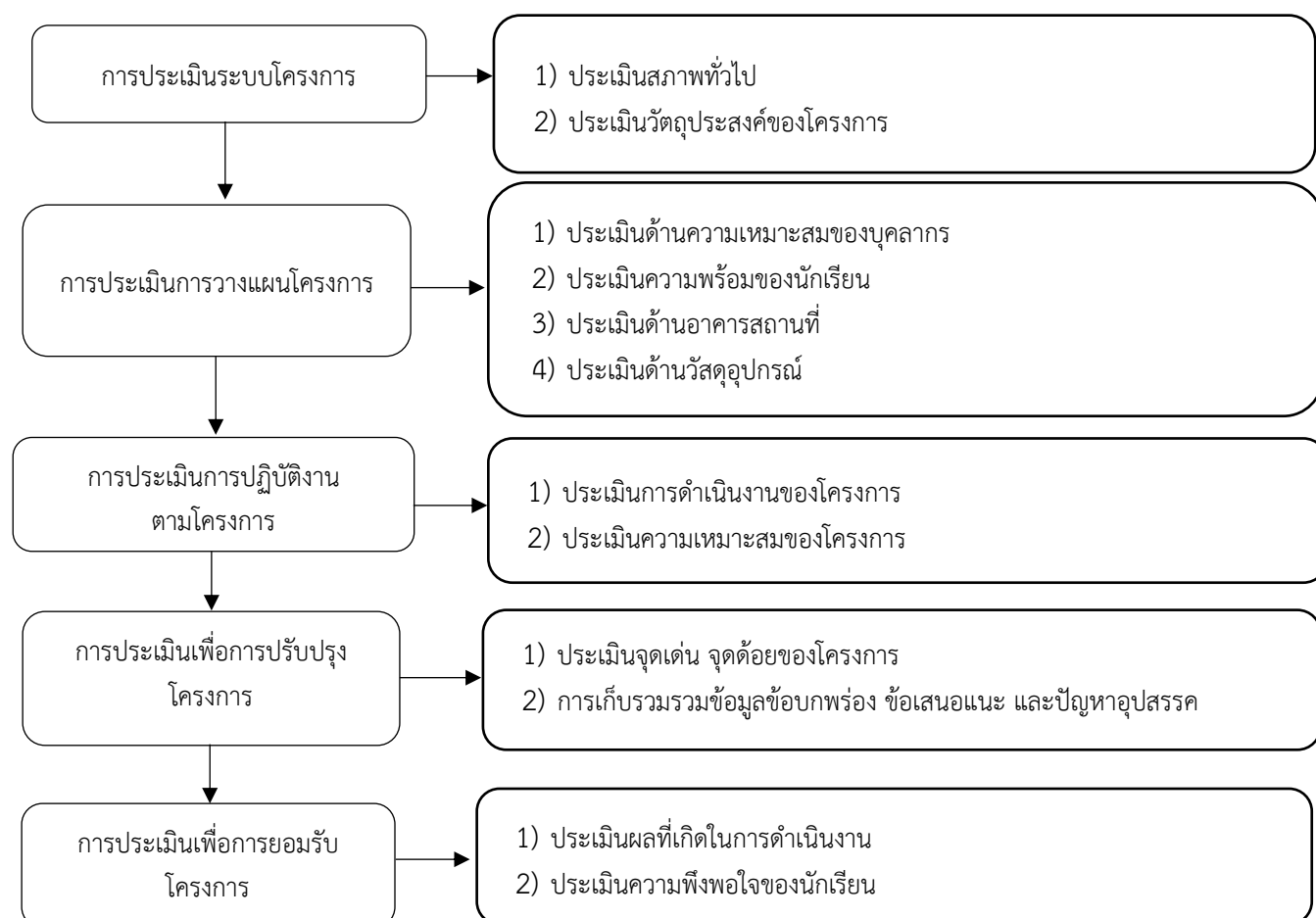
- 4.1.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- 4.1.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- 4.1.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการประเมินโครงการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. โดยมีการแปลผลข้อมูลจากค่าเฉลี่ย ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปในการวิจัย
- 4.2.2 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แต่เป็นการกระทำกับข้อมูลที่ได้จากเอกสารจะกระทำโดย การพยายามทำให้ข้อมูลนั้น เป็นจำนวนที่นับได้มักใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเอกสารในการวิจัยเอกสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การประเมินครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ผู้วิจัยประยุกต์ใช้รูปแบบ CSE Model โดย Alkin (1970) ซึ่งเป็นรูปแบบการ ประเมินใน 5 ด้าน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบการประเมินโครงการ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการประเมินระบบของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

ผลการประเมินระบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$) อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา คือ ด้านการประเมินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\bar{X} = 4.54$) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2. ผลการประเมินผลการวางแผนของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

คม

ผลการประเมินการวางแผน พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ นักเรียนมีความพร้อมกับการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความปลอดภัยในโรงเรียน นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ อาคารสถานที่ มีความมั่นคงและปลอดภัยต่อนักเรียนและบุคลากร มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินเท่ากัน ($\bar{X} = 4.63$) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการจราจร ($\bar{X} = 4.00$)

3. ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

ผลการประเมินด้านการดำเนินงานโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินงานโครงการโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.55$) อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา คือ ด้านความเหมาะสมของโครงการ ($\bar{X} = 4.52$) ตามลำดับ

4. ผลการประเมินผลการปรับปรุงโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

ผลการประเมินการปรับปรุงของโครงการ จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า จุดเด่นของโครงการ คือ มีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ นักเรียนสามารถนำความรู้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง หลังจากผ่านการเข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนส่วนใหญ่ สามารถนำมาตรฐานในการรักษาความปลอดภัย และข้อกำหนดเกี่ยวกับวินัยจราจร ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น ก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียนเองและสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี จุดด้อย คือ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากมีเวลาน้อยในการจัดโครงการ ทำให้การให้ความรู้เรื่องเครื่องหมายจราจรและข้อกฎหมายหมายจราจร มีแค่บางข้อ ยังไม่ลงรายละเอียดครบทั้งหมด ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่อง คงทนในองค์ความรู้ ในเนื้อหาสาระวิชาบางหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ ในการลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ ในบางกิจกรรม บางช่วงเวลา มีความสับสน ย้อนไปมา ตลอดจนโครงการมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ส่งผลให้ไม่สามารถเบิกจ่ายได้โดยสะดวก และเกิดความล่าช้า และ แนวทางการพัฒนาโครงการ คือ ครูควรนำหลักวินัยจราจรและมาตรการการรักษาความปลอดภัย ไปบูรณาการในกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า อีกทั้งควรนำสาระความรู้ไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ตามความเหมาะสมของโอกาสกาลเทศะ ตลอดจนมีการเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในโครงการฯ เนื่องจากโครงการนี้ระยะเวลาสั้น ควรจัดแยกตามสายชั้นเรียน ตามช่วงอายุนักเรียนเพื่อสามารถส่งเสริมความถนัด ทักษะตามช่วงวัยให้แก่นักเรียน และควรมีการวางแผนเรื่อง การจัดหางบประมาณเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการจัดหา จัดซื้อ สื่อ อุปกรณ์ ที่มีความหลากหลาย ให้เพียงพอต่อนักเรียนทุกคน

5. ผลการประเมินผลการยอมรับโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม

ผลการประเมินการยอมรับ โครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผลที่เกิดในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.54$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ในการศึกษาการประเมิน โครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง สามารถนำมาอภิปรายผลการประเมินเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินระบบโครงการในภาพรวม โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งพบว่า ด้านการประเมินเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้ เพราะโครงการมีสภาพการดำเนินงาน บริบททั่วไป รูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตรงตามความต้องการของผู้ปกครองอย่างชัดเจน ผู้บริหาร และคณะกรรมการ ดำเนินโครงการ มีการวางแผนการดำเนินงานตรงตาม ตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง อีกทั้งเป็นไปตามความต้องการของ ครู ผู้ปกครอง และ ทุก ๆ ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับ พลภัทร์ ศรีวาลย์ และคณะ (2561) ที่ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการห้องเรียนพิเศษ (English Program) ของโรงเรียนสิริรัตนาร โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CSE Model โดย Alkin (1970) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินระบบโครงการจากผู้บริหารและคณะกรรมการดำเนินโครงการ พบว่า ด้านการประเมินเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโครงการมีความเหมาะสม

ในระดับมาก ส่วนด้านการประเมินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการประเมินระบบโครงการในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สรุปว่าผลการประเมินระบบโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ผลการประเมินการวางแผนโครงการ พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และ พบว่าบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ นักเรียนมีความพร้อมกับการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนเปิดโอกาส ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนได้มีการพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน อยู่เสมอ ตลอดจน ครูและบุคลากรทุกคนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการพัฒนาวินัยจราจร อย่างเต็มที่ อีกทั้งความรู้ด้านมาตรการในการสร้างความปลอดภัยและวินัยจราจรที่ถูกต้องตามข้อกำหนด เป็นสิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาความรู้ด้านนี้อยู่แล้ว จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพร้อมกับการดำเนินโครงการเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ พลอยรัฐ รัตนศรีปัญญา (2565) ที่ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาจีน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CSE ของ อัลคิน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินการวางแผนโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการประเมินด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ รองลงมา คือ ด้านการประเมินด้านบุคลากร และด้านการประเมินด้านอาคารสถานที่ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคุณสมบัติของนักเรียนในโครงการ

3. ผลการประเมินด้านการดำเนินงานโครงการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินงานโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ สำหรับการจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยาก ซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุชีรา ใจหวัง (2561) ที่ได้ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า 1. การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ใน 3 ด้านโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 3. การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน พบว่า โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษา ครูในโรงเรียนมัธยมที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันจะมีการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงโครงการ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในรูปแบบการดำเนินงานของโครงการ กล่าวคือ มีการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ขั้นตอน กระบวนการจัดกิจกรรม กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ ที่ตรงตามความต้องการของนักเรียน มีครู/วิทยากร ที่เป็นผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถ ถ่ายทอดเนื้อหาให้สามารถเข้าใจได้อย่างง่าย มีการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ซักถามข้อสงสัย มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และอาคาร สถานที่ในการจัดโครงการ มีความเหมาะสม โดย จุดเด่นของโครงการ คือ มีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนสามารถนำความรู้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง จุดด้อยของโครงการ คือ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากมีเวลาน้อยในการจัดโครงการ และ แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ควรจัดกิจกรรม แยกตามสายชั้นเรียน ตามช่วงอายุนักเรียนเพื่อสามารถส่งเสริมความถนัด ทักษะตามช่วงวัยให้แก่เด็กนักเรียน และควรมีการวางแผนเรื่อง การจัดหางบประมาณเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ เพื่อนำไปใช้ในการจัดหา จัดซื้อ สื่อ อุปกรณ์ ที่มีความหลากหลาย ให้เพียงพอต่อนักเรียนทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vicario Anna Diaz (2012) ที่ได้ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนในแคว้นคาตาลัน ประเทศสเปน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบของตนที่มีต่อการดูแลรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายและกฎระเบียบของโรงเรียนในสเปนถึงเรื่องการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย แต่ก็เป็นภาระบุญอย่างกว้าง ๆ โดยมีได้กำหนดบทบาทหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวโดยตรงอย่างแน่ชัด ซึ่งในเรื่องนี้ ผู้วิจัยกล่าวว่า การดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นหน้าที่ ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะต้องประสานความร่วมมือไปยังทุกคนในโรงเรียน

ชุมชนผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ในความเป็นจริงยังมีผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยมิได้กระทำตามบทบาทหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งในเรื่องการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพนี้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การสนับสนุนอย่างเพียงพอจากผู้บริหาร การเพิ่มเวลา ทรัพยากร และการยกระดับการฝึกอบรม คณะทำงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง

5. ผลการประเมินการยอมรับโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร จากนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากโครงการ/กิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก โครงการนี้มีประโยชน์โดยตรงสำหรับนักเรียน ซึ่งสามารถนำข้อปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยและข้อกำหนดด้านวินัยจราจร ที่ได้รับการโครงการฯ มาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง ตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นได้อีกด้วย ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีจนได้รับการยอมรับจากภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งลาวัลย์ จันทรัตน์ และคณะ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาการประเมินโครงการจัดตั้งห้องเรียนพิเศษโปรแกรมวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ Science and Mathematics Program (SMP) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผลการประเมินพบว่า ด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ อาคารสถานที่ และงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินด้านความพึงพอใจของผู้ปกครองในโครงการที่มีต่อโครงการในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

องค์ความรู้ใหม่

ผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ในภาพรวม พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในรูปแบบการดำเนินงานของโครงการ กล่าวคือ มีการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ขั้นตอน กระบวนการจัดกิจกรรม กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ ที่ตรงตามความต้องการของนักเรียน ครู/วิทยากรที่เป็นผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถ ถ่ายทอดเนื้อหาให้สามารถเข้าใจได้อย่างง่าย มีการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ซักถามข้อสงสัย มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และอาคาร สถานที่ในการจัดโครงการ มีความเหมาะสม

การดำเนินงานโครงการก่อให้เกิดผลดีกับนักเรียน สถานศึกษาและชุมชน เพราะ นักเรียนสามารถนำความรู้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเมื่อเสร็จสิ้นโครงการสามารถปลูกฝังวินัยจราจรที่ถูกต้องตามหลักกฎหมาย ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีอยู่ในระบอบประชาธิปไตยได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถสร้างเครือข่าย เพื่อการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายในชีวิตประจำวันให้แก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีความตระหนักในการเป็นผู้ที่ รักษากฎหมาย มีความรับผิดชอบต่อสังคม รับผิดชอบต่อตนเองได้ดียิ่งขึ้น สามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่สถานศึกษาจนได้รับการยอมรับจากภายนอก และนักเรียนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น ในด้านการรักษาวินัยจราจร การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. ผลการประเมินระบบโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง จากผู้บริหารสถานศึกษา และ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโครงการ

มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา คือ ด้านการประเมินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2. ผลการประเมินการวางแผนโครงการ พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ นักเรียนมีความพร้อมกับการดำเนินโครงการมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านความปลอดภัยในโรงเรียน นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการจราจรในโรงเรียน และ อาคารสถานที่ มีความมั่นคงและปลอดภัยต่อนักเรียนและบุคลากร ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการจราจร

3. ผลการประเมินโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร ด้านการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบประเมิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินงานโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา คือ ด้านความเหมาะสมของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

4. ผลการประเมินด้านการปรับปรุงโครงการ จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปแยกตามประเด็น ได้ดังนี้ จุดเด่นของโครงการ พบว่า มีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง หลังจากผ่านการเข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนส่วนใหญ่ สามารถนำมาตรฐานในการรักษาความปลอดภัย และข้อกำหนดเกี่ยวกับวินัยจราจร ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น ก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียนเองและสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี จุดด้อย ขอบกพร่อง ปัญหา และอุปสรรค ของโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร พบว่า มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากมีเวลาน้อยในการจัดโครงการ ทำให้การให้ความรู้เรื่องเครื่องหมายจราจรและข้อกำหนดหมายจราจร มีแค่บางข้อ ยังไม่ลงรายละเอียดครบทั้งหมด ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่อง คงทนในองค์ความรู้ ในเนื้อหา สารวิชาบางหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ ในการลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ ในบางกิจกรรม บางช่วงเวลา มีความสับสน ย้อนไปมา ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสับสนต่อเนื้อหาวิชาที่ได้รับ การถ่ายทอดความรู้ สืบเนื่องจากขาดสื่อที่มีความทันสมัย หลากหลายและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ตลอดจนโครงการมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ส่งผลให้ไม่สามารถเบิกจ่ายได้โดยสะดวก และเกิดความล่าช้า และแนวทางแก้ไข ปัญหา การดำเนินงานโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร พบว่า ครู วิทยากรควรเน้นการสร้างตระหนักให้นักเรียน ในด้านการรักษาข้อปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ควรปลูกฝังให้นักเรียนรู้สึกละอายในการกระทำความผิด เช่น การข้ามถนนตรงทางม้าลาย การสวมหมวกนิรภัย นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์สำหรับเรียนรู้เทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลได้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ครูควรมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความตระหนักให้นักเรียนในด้านการสร้างมาตรการในการรักษาความปลอดภัย ให้แก่ตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนเสียสละส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และควรมีการประเมินนักเรียนในด้านการนำวินัยจราจรไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ตลอดจนครูควรนำหลักวินัยจราจรและมาตรการการรักษาความปลอดภัย ไปบูรณาการในกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า อีกทั้งควรนำสาระความรู้ ไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ตามความเหมาะสมของโอกาส กาลเทศะ ตลอดจนมีการเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในโครงการฯ เนื่องจากโครงการนี้ระยะเวลาสั้น ควรจัดแยกตามสายชั้นเรียน ตามช่วงอายุนักเรียนเพื่อสามารถส่งเสริมความถนัด ทักษะตามช่วงวัยแก่นักเรียน และควรมีการวางแผนเรื่อง การจัดหางบประมาณเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการจัดหา จัดซื้อ สื่อ อุปกรณ์ ที่มีความหลากหลาย ให้เพียงพอต่อนักเรียนทุกคน

5. ผลการประเมินการยอมรับโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จากนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมา คือ ผลที่เกิดจากการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการประเมินข้างต้น ผู้ประเมินมีข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปประยุกต์ใช้ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานโครงการส่งเสริมความปลอดภัยและวินัยจราจร โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัตลุง ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โครงการมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ส่งผลให้ไม่สามารถเบิกจ่ายได้โดยสะดวก และเกิดความล่าช้า ดังนั้นทางโรงเรียนควรหารือร่วมกันในการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการจัดหา จัดซื้อ สื่ออุปกรณ์ ที่มีความหลากหลาย ให้เพียงพอต่อนักเรียนทุกคน

1.2 โครงการมีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากมีเวลาน้อยในการจัดโครงการ ดังนั้นทางโรงเรียนควรหารือร่วมกันในการวางแผนเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโครงการฯ โดยควรจัดแยกตามสายชั้นเรียน ตามช่วงอายุนักเรียน เพื่อสามารถส่งเสริมความถนัด ทักษะตามช่วงวัยให้แก่ักเรียน

1.3 ควรมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความตระหนักให้นักเรียนในด้านการสร้างมาตรการในการรักษาความปลอดภัย ให้แก่ตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ เพื่อมุ่งปลูกฝังให้นักเรียนเสียสละส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และควรมีการประเมินนักเรียนในด้านการนำวินัยจราจรไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาโดยเพิ่มจำนวนหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพในหัวข้อการประเมินเพื่อปรับปรุงโครงการ เนื่องจากข้อมูลที่ได้นั้นมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้เพื่อทำให้การดำเนินโครงการบรรลุจุดหมาย

2.2 ควรมีการวิจัยพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ โดยการนำความรู้เรื่อง มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและวินัยจราจร บูรณาการกับทุกรายวิชา ที่ครูสามารถดำเนินการร่วมกันได้ภายในโรงเรียน โดยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทักษะที่จำเป็น และร่วมกันวิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหาการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ักเรียน อย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 95 ก ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2546*. กรุงเทพฯ: เทพเพ็ญวานิชย์.
- พันทิภา กวีสต์ภักดี. (2560). การประเมินโครงการสร้างเสริมความปลอดภัยในการเดินทางสำหรับนักเรียน: กรณีศึกษา โรงเรียนนาร่องในจังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ ชลบุรี และสงขลา. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 11(2), 151-160.
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม. (2566). รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2566. พัตลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัตลุง.
- พลภัทร์ ศรีวัลย์, ทวีภา ตั้งประภา และ สุรศักดิ์ อมรัตน์ศักดิ์. (2561). การประเมินผลโครงการห้องเรียนพิเศษ (English Program) ของโรงเรียนสิริรัตนาร โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CSE ของ อัลคิน. *วารสารนาค บุตรปริทรรศน์*, 10(1), 47-58.
- พลอยรัฐ รัตนศรีปัญญา. (2565). *การประเมินผลโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาจีน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช).
- เพ็ญภา คุวิบูลย์ศิลป์. (2565). *การประเมินโครงการเด็กดีมีเงินออมโรงเรียนศรีราชูพัฒนา*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช).
- รุ่งลาวัลย์ จันทรรตนา, ศิริชัย นามบุรี และ อัสมาอ์ โต๊ะยอ. (2561). การประเมินโครงการจัดตั้งห้องเรียนพิเศษโปรแกรม วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ Science and Mathematics Program (SMP) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(2), 203-215.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: פרקหวานกราฟฟิค.

- สุชีรา ใจหวัง และ จันทรีศรี ภูติอริยวัฒน์. (2561). การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 15(28), 50-61.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2555). *เทคนิคทางสถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ สุเวช พิมพ์น้ำเย็น, งามนิมิต ราชกิจ, พยงค์ ขุนสะอาด และ นันทน์ภัส เพ็ชรสุวรรณ. (2560). การประเมินการจัดสภาพแวดล้อมและการจัดบริการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย. *วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 6(2), 25-31.
- อดิศร ดีปานธรรม. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์).
- อภิชาติ ครองยศ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสายงานจราจร สถานีตำรวจภูธรเมืองสกลนคร. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- Alkin, M. C. (1970). *Evaluation theory development*. Retrieved 2 June 2024. from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED057208.pdf#page=16>.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Vicario, A. D. (2012). Safety management in Catalonia's schools. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 3324-3328.